

synes om. Disse Smaasummer kunne godt have den Betydning, som ligger i Ordet om den liden Tue, som kan vælte stort Læs, dette Afslag kan skabe større Misfornøjelse, end Regeringen eller Venstre til sin Tid kan være tjent med. Det vilde være rigtigt, om man her havde haft saa meget demokratisk Frisind, at man havde sagt: Selv om vi ikke forstaa det, finde vi, at det, naar en stor Del af Befolkningen sætter saa megen Pris paa at faa disse faa Tusinde Kr., vilde være urigtigt ikke at bevilge dem. Det vilde være Frisind, men ikke det, som her sker. Jeg tror ikke, at noget Parti vilde være tjent med, at man drev en saadan Politik, og man gør det ikke paa andre Omraader. Det er ikke mere end et Par Dage siden, jeg hørte den højtærede Justitsminister forelægge et Lovforslag om Voldgift ved Handel med Kreaturer. I dette var der en Bestemmelse om den retskyndige Formand i Voldgiften, som han satte stor Pris paa og var meget betænkelig ved at opgive, men han gjorde det dog, fordi de forenede Landboforeninger havde udtalt sig derimod. Der tog man Hensyn, men her tager man intet Hensyn til de forenede Haandværker- og Industriforeningers Udtalelser, skønt det drejer sig om en saa ringe Sum, som Tilfældet er.

I stærk Samklang med disse mine Udtalelser, som jeg allerede for nogle Dage siden, da jeg tænkte paa, hvorledes Forhandlingerne vilde forme sig, bestemte mig til at fremsætte, have, som det har interesseret mig at se, nylig to Venstreblade udtalt sig i Anledning af den Afstemning, som fandt Sted forleden Dag angaaende Bogføringsloven, og hvorved man bl. a. vedtog visse Bestemmelser om Brugsforeningerne. Det Blad, som fremkommer med Udtalelsen, er „Vejle Amts Folkeblad“, og Bladet, som giver den sin Tilslutning, er „Fyns Tidende“. „Vejle Amts Folkeblad“ siger følgende, som jeg gerne vil have Lov at citere: „Finansielt betyder Spørgsmaalet saa godt som intet . . . Men dets Afgørelse i ensidig Retning sætter ondt Blod. Og man gør kløgest i at undgaa Løsninger, der ere egnede til at sætte den ene Samfundsklasse op imod den anden“. Hvad her siges, gælder nøjagtigt Fagskolebevillingerne. Bladet tilføjer endnu et Par Ord, som dog ere værd at tage med: „I Politikens Verden undgaa de kloge Taktikere saa vidt muligt de Handlinger, der i Modstandernes Lejr skabe mere Misfornøjelse, end Sagen i sig selv er værd. Venstre har mere end en Gang udsat sig

for visse Misforstaaelser overfor Bybefolkningen og samtidig glemt at undersøge, hvad Sagen var værd“. Det passer lige i det, her er Tale om. Hvis man følger Ministeren i hans Stædighed og slaar disse Bevillinger ned, vil Venstre udsætte sig for Misforstaaelser overfor Bybefolkningen, og man har vist ikke i Forvejen undersøgt, om de 6,000 Kr. ere dette værd. Jeg haaber, at man her i Tinget vil lægge sig disse Ord paa Sinde, jeg ved, at den Mand, jeg sidst appellerede til, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) — jeg tror ikke, han er til Stede — har lagt sig den paa Sinde, og at det ikke er i Overensstemmelse med hans Holdning, at den Afgørelse er truffen, som nu finder Sted. Er det en Indiskretion, har jeg altsaa begaaet en saadan, den tjener ikke til det ærede Medlems Forklejning, og det vil heller ikke tjene hans Parti til Forklejning, hvis det forstaaer, at det, naar det ikke drejer sig om mere, end her er Tale om, skal undlade at tilføje en anden Samfundsklasse en saadan Hensynsløshed, som et Afslag vilde være.

Det er sandsynligt, at ligesom Landbrugerne have Forstand paa Landbruget, have Haandværkere og industridrivende Forstand paa deres Fag, og det gør ikke godt, at en Mand, lad ham være dygtig og retsindig og have mange gode Egenskaber, træder imellem og siger: I ere 800,000 Mennesker, men jeg respekterer ikke, hvad I mene i denne Sag; naar I sige, at Fagskolerne have Betydning, siger jeg, at det have de ikke, I kunne gaa til Teknologisk Institut, jeg har mildnet Sagen saa meget, at I ikke skulle slaas ihjel i Aar, men først i Løbet af 4 Aar, og I skulle rette jer efter min Villie, jeres Mening bryder jeg mig ikke om. Jeg tror ikke, at Venstre som Regeringsparti eller som Parti i det hele er tjent med at følge en saadan Fremgangsmaade. Dette lægger jeg ærede Medlemmer paa Sinde. Jeg tror om mig selv, at Tingets store Flertal ikke betragter mig som et umedgørligt og urimeligt Medlem, men anerkender, at jeg gerne samarbejder sagligt med Flertallet, og jeg vil sige til Tingets Flertal: Nu staa vi, 4 Partigrupper i Tinget, som ere enige om at støtte disse Fagskoler, i Alliance, og jeg staaer her sammen med Partigrupper, som ere mig principielt i høj Grad modsatte. Det er ikke min Skyld, Skylden derfor bærer først og fremmest den Indenrigsminister, som har villet, at visse af de Retninger her i Tinget, hos hvilke han naturligt kunde søge en vis Støtte, og af